

Tvrz a dvůr Roveň jako součást Valdštejnova Frýdlantského vévodství

Marek Starý

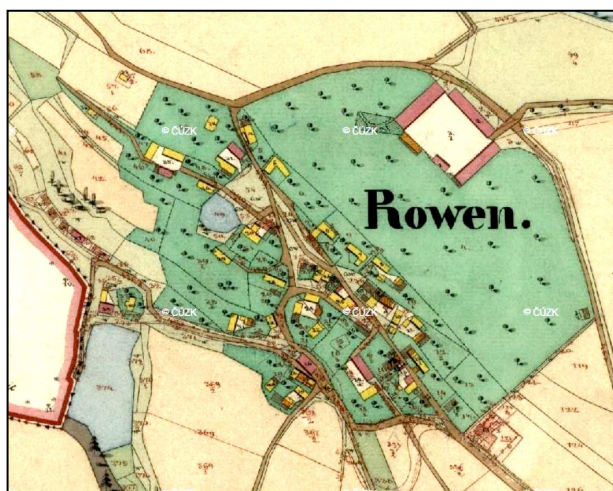
V roce 2005 vyšla v Hlásce studie Zdeňka Fišery, věnovaná šlechtickému sídlu (poplužnímu dvoru) v Rovni.¹⁾ Ten byl po Bílé hoře středobodem drobné šlechtické državy, která byla lenním statkem Frýdlantského vévodství. Vydělila se z rozsáhlého českodubského dominia Smiřických, které Valdštejn získal jako poručník a nejbližší dědic nesvéprávného Jindřicha Jiřího Smiřického († 1630).²⁾

Součástí dominia Smiřických byla ale shodou okolností ještě druhá lokalita, nesoucí stejné jméno a v době Valdštejnova vzestupu rovněž transformovaná na samostatný lenní statek. Jedná se o ves Roveň, dnes součást obce Mladějov v okrese Jičín, cca 4 km severoseverovýchodně od města Sobotka. Přehled dějin zdejší tvrze a drobného šlechtického statku sestavil pochopitelně August Sedláček,³⁾ jím publikovaný korpus informací nebyl ale dalším badáním příliš rozšířen.⁴⁾ Teprve v nedávné době byly poněkud podrobněji zmapovány osudy rodu Nimisů z Nemisu, kteří Roveň drželi v letech 1655–1687.⁵⁾ Když Marie Rebeka z Nemisu († 1700), provdaná za Jana Rudolfa Zárubu svobodného pána z Hustřan († po 1706), Roveň společně se sousedním Mladějovem prodávala Janovi Rörichovi z Kleinbergu († 1691), byla ještě zdejší tvrz podle všeho provozuschopná. Lze tak alespoň soudit z toho, že se uvádí jako jedna z položek kupní smlouvy. Nicméně vzhledem k tomu, že byla Roveň od doby Nimisů spojena se sousedním Mladějovem a že tamní panské sídlo bylo výstavnější, nestála již dalším majitelův roveňská tvrz za udržování. August Sedláček psal, že ještě na počátku 19. století se z ní zachoval „sklep (v zahradě pode dvorem), jenž jest dnes již zasypán“.⁶⁾ Do dnešní doby se již žádné viditelné stopy po tvrzi nedochovaly. Podle Josefa Vítězslava Šimáka neexistoval na počátku 20. století již ani poplužní dvůr.⁷⁾ Na ten ale nepochybně navazuje dnešní čp. 1, a to jak prostorově, tak do značné míry i dispozičně, což je patrné i ze starších mapových podkladů (viz např. stabilní katastr⁸⁾).

Podobu někdejší tvrze nedochovala do dnešní doby patrně žádná ikonografická památka. Něco málo informací o její dispozici nabízí nicméně alespoň taxa roveňského zboží, porízená někdy záhy po zavraždění císařského generalissima Albrechta z Valdštejna. Frýdlantské vévodství, které se mu podařilo s velkými náklady vybudovat a kterému se dostalo poněkud závistivého označení „šťastná země“, bylo úředně likvidováno a při té příležitosti se provádělo i oceňování („taxování“) těch panství, která přecházela do rukou panovníka. Šlo především o statky komorní, neboť lenní a zástavní zboží byla zpravidla ponechána dosavadním držitelům. Výjimky ale, jak už to bývá, potvrzovaly pravidlo. Dochované taxy jsou přitom velmi cenným svědectvím nejen o rozsahu, ale také o hospodářském potenciálu jednotlivých statků.

Roveň se do rukou Valdštejna dostala jako konfiskát po podplukovníkovi Alexandrovi Debnerovi z Debneru († 1618), který se v písemných pramenech objevuje s ohledem na svůj původ také s druhým příjmením Preis. Jako cizinec rytířského stavu byl za obyvatele Českého království přijat na zemském sněmu na sklonku roku 1609

a na počátku následujícího roku zpečetil reverz k zemi a vykonal přiznání před úředníky zemských desk, čímž proces nabytí zemské příslušnosti plně dovršil.⁹⁾ Nevelký statek Roveň, který se nedlouho předtím stal součástí velišského dominia Jindřicha Matyáše hraběte Thurna († 1640), koupil v roce 1611 za 4 600 kop míšeňských grošů.¹⁰⁾

Obr. 1: Roveň na originální mapě stabilního katastru. 1842 (<https://ags.cuzk.cz/archiv/>).

Po vypuknutí povstání v roce 1618 dal Debner vzbouřencům k dispozici své vojenské zkušenosti a padl jako jeden z velitelů českého stavovského vojska koncem roku 1618 v bitvě u Lomnice nad Lužnicí. Proto byl v roce 1622 posmrtně odsouzen ke ztrátě všeho jmění a roveňský statek byl zabrán fiskem.¹¹⁾ Již 13. března 1623 ho pak jako konfiskát koupil Valdštejn. Zaplatil za něj ale pouze odhadní cenu, která činila 3 276 kop a 30 grošů míšeňských, tj. po přepočtu 3 822 rýnských zlatých a 35 krejcarů.¹²⁾ Společně s dalšími 48 statky byla Roveň 9. září 1623 Valdštejnovi udělena lénem.¹³⁾ V březnu 1624 pak byly Valdštejnovy lenní statky včetně Rovně povýšeny na Frýdlantské knížectví.¹⁴⁾

Z dominií, která byla do Frýdlantska inkorporována, si Valdštejn část ponechal pod přímou kontrolou jako komorní statky, část jich ale přenechal dalším osobám. Pověštinou z nich vznikla frýdlantská léna, jejichž držitelé museli generalissima respektovat jako svého seniora, v menší míře byly tyto statky převedeny do držby zástavní, a to jen do doby, kdy za ní vévoda složí domluvený finanční obnos.

Kromě důstojníků a úředníků, kteří podléhali Valdštejnově autoritě již předtím, než se stali jeho vazaly, lze mezi držiteli frýdlantských statků nalézt též četné jeho příbuzné, z velké části příslušníky rodu Valdštejnů. Šlo jak o jeho bratrance a synovce z hostinské linie, tak i osoby spřízněné mnohem slabším pokrevním poutem. Mezi nimi prim hrál jednoznačně Albrechtův vzdálený bratranec Maxmilián z Valdštejna († 1655), který byl zároveň jeho švagrem a s výjimkou období přelomu let 1627–1628, kdy se Albrechtovi narodil a po několika týdnech opět zemřel jediný mužský potomek Albrecht Karel, také následníkem

knížecího stolce. Tomu dal Valdštejn v roce 1623 do zástavy rozsáhlý majetkový komplex s centrem v Mnichově Hradišti. Ještě vzdálenějším příbuzným císařského generalissima byl pak Jan Vojtěch Libštejnský z Valdštejna († 1634/6).¹⁵⁾ A právě jemu bylo záhy po inkorporaci do Frýdlantska odevzdáno nevelké roveňské zboží.

Uvedené odevzdání lze chápat jako jeden z projevů Valdštejnovy velkorysosti. Letitý Jan Vojtěch, jehož otec Vojtěch († 1562) zemřel před více než šesti dekádami, byl doyenem valdštejnského rodu a v době, kdy se na drobném statku uprostřed Českého ráje usadil, mu táhlo na osmdesátku, pokud už ji dokonce nepřekročil.¹⁶⁾ Jeho majetek byl dosti skromný, patřil mu dům „U hroznů“ v Praze na Hradčanech a drobný statek v Sýčíně, sestávající z poplužního dvora, krčmy a jedné poddanské usedlosti.¹⁷⁾ Další panství, byť od Sýčiny téměř 25 km vzdálené, mu dozajista přišlo vhod. Tím spíše, když je obdržel z příbuzenské lásky a nemusel za ně platit.

Bohužel, nedochovala se žádná listina, jež by byla s převodem držby na Jana Vojtěcha přímo spojena. Existují ale písemnosti, které nepřipouštějí pochybnosti o povaze tohoto převodu. Z nich nejdůležitější je nepochybně vlastnoruční list Jana Vojtěcha, adresovaný 31. prosince 1625 frýdlantskému kancléři Štěpánovi Ilgenovi z Ilgenau. Pisatel v něm sděloval, že mu bylo vévodou z příbuzenské náklonnosti darováno zbožíčko Roveň („mir aber das Khüettlein Rowin auf sonderlicher fürst. Gnaden und vetterlicher Zuneigung von Ihr fürst. G. geschenkt ist worden“) a prosil o zaslání opisu lenního listu.¹⁸⁾ Z toho lze vyvodit jednak lenní charakter statku, jednak skutečnost, že ho Jan Vojtěch obdržel bez nároku na jakékoliv protiplnění. V neposlední řadě to velmi pravděpodobně posouvá přenechání statku až někam do roku 1625.¹⁹⁾ Rovněž soupisy frýdlantských statků, pořízené po Valdštejnově zavraždění, konstatují, že bylo panství Roveň Janu Vojtěchovi darováno. Doplnují ale důležitou informaci, že bylo toto darování svými účinky omezeno na dobu jeho života.²⁰⁾ Nešlo o řešení ojedinělé – podobně obdržel později „ad dies vitam“ poplužní dvůr Víška vévodův synovec Jan Kryštof mladší z Valdštejna.

Absence donačního listu²¹⁾ či lenního listu neumožňuje s jistotou říci, zda Janu Vojtěchovi bylo roveňské zboží odevzdáno celé, nebo jen nějaká jeho část. Původní jeho rozsah vysvětluje nejlépe z intabulované smlouvy mezi Jindřichem Matyášem Thurnem a Alexandrem Debnerem.²²⁾ Tvořila ho tvrz Roveň s poplužním dvorem a pustým mlýnem, ves Roveň s výsadní krčmou, ves Bacov, jeden poddanský dvůr ve vsi Malechovice, poddanský dvůr řečený Na třech zubech,²³⁾ dvě usedlosti nad Německými doly²⁴⁾ s nově vystavěnou krčmou a další, blíže již nespecifikované příslušenství. Když kupoval Roveň jako konfiskát Albrecht z Valdštejna, byl v kupní smlouvě uveden jen poplužní dvůr Roveň, zbylé příslušenství bylo zahrnuto pod obecný výčet hospodářsky významných položek, které ale nebyly nijak blíže specifikovány.²⁵⁾ To zcela odpovídá praxi v té době obvyklé, kdy se stalo standardem nezatežovat kupní smlouvy na konfiskáty jejich podrobnějším popisem a obecně odkázat na rozsah držby předchozího majitele, kterou bylo možno dohledat ze starších deskových zápisů a která byla konec konců patrná z ocenění (taxy, resp.

„šacuňku“), jemuž byly zabrané statky po převzetí českou komorou podrobeny.

V případě Rovně je ovšem přinejmenším překvapivé, že je jako centrum statku v roce 1623 uváděn poplužní dvůr, nikoliv tvrz. Znamená to, že roveňské rytířské sídlo podlehl někdy po roce 1611, nejspíše v neklidných letech stavovského povstání, zániku? A že tvrz objevující se při převodu statku v roce 1687 byla barokní novostavbou? I když je to hypotéza logická, výpověď pramenů naznačuje, že tomu tak spíše nebylo.

V držení Jana Vojtěcha z Valdštejna zůstala Roveň i poté, co byl jeho mocný příbuzný na rozkaz císaře v únoru 1634 v Chebu zbaven života. I jeho životní dráha se ale záhy poté uzavřela. Vzhledem k tomu, že se svou chotí nezanechal dědice a že mu byla Roveň beztak postoupena jen doživotně, propadla nyní – na rozdíl od majetku v Sýčíně, který zůstal zachován jeho vdově Rosině z Berbištorfu²⁶⁾ – jako odúmrtí panovníkovi. Ten ji společně s dalším frýdlantským lénem Albrechtice²⁷⁾ odevzdal rezolucí datovanou 4. července 1636 na srážku vojenských pohledávek ve výši 30 000 zlatých svému plukovníkovi Danielovi Beigottovi z Römerstadtu. V této rezoluci se objevuje též údaj o úhrnné ceně obou statků, která činila 21 616 rýnských zlatých, 46 krejcarů a 4 peníze.²⁸⁾

Uvedený údaj je dokladem o tom, že také roveňský a albrechtický statek byly někdy nedlouho po smrti císařského generalissima podrobeny novému ocenění. Je mimo jakoukoliv pochybnost, že výsledkem tohoto ocenění jsou dvě nedatované taxy, dochované v pobělohorských konfiskačních materiálech.²⁹⁾ Dokládá to i fakt, že součet obou výsledných částek (14 299 zlatých, 26 krejcarů a 4 peníze v případě Albrechtic a 7 317 zlatých a 20 krejcarů u Rovně) přesně odpovídá sumě uvedené v císařské rezoluci.

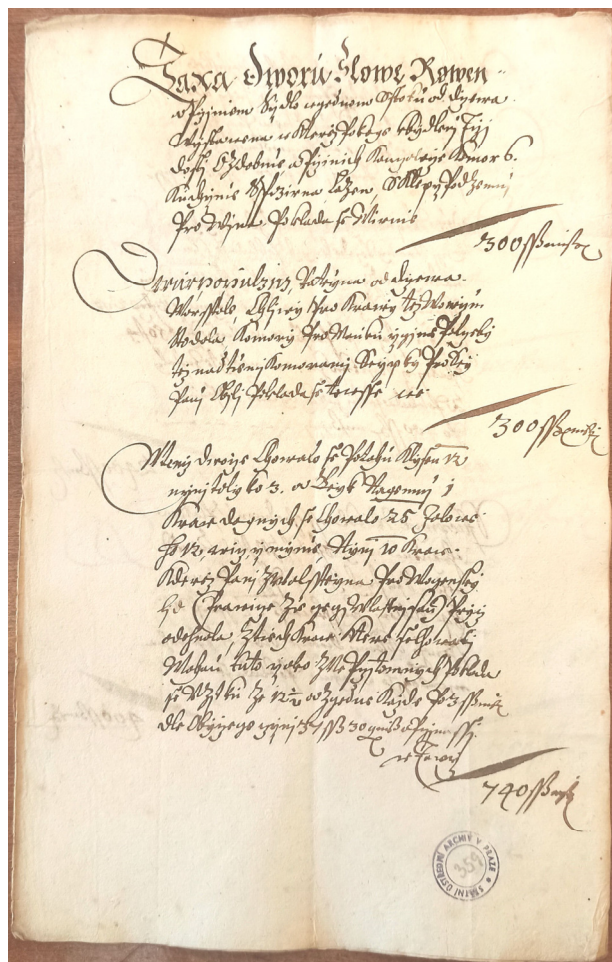
Taxa roveňského statku je pozoruhodná v mnoha ohledech, a především hned ve svém úvodu vyjasňuje situaci ohledně rezidenčního zázemí zdejšího držitele. Celý spisek o pěti stranách je sice nadepsán „Taxa dvoru slove Roveň“, hned na začátku je ovšem konstatováno, že je „při něm sídlo v jednom štoku od dřeva vystavěná [sic!], v kteréž pokoje k bydlení tři dosti ozdobné a při nich kanceláře, komor 6, kuchyně, spižírna, lázeň, sklepy podzemní pro vína“. Následuje popis samotného dvora, totiž „ratejna od dřeva, mařtale, chlívky pro krávy, též vovčín, stodola, komory pro mouku i jiné potřeby, též nad těmi komorami sejpky pro sejpání obilí“. Jak sídlo samo, tak dvůr cenila taxa na částku 300 kop míšeňských grošů. To je nepochybně velmi zajímavý údaj ve světle tzv. Frýdlantské instrukce, která byla v roce 1628 zpracována inspektorem frýdlantských komorních statků, Adamem Chvalem Kunašem z Machovic. V ní se mimo jiné objevil i článek upravující proces oceňování, k němuž docházelo v souvislosti s rozšiřováním Frýdlantského vévodství, resp. udělováním jeho lenních statků dosti běžně. Podle uvedeného článku, který vycházel z obecněji platných zvyklostí, mělo být rozsáhlejší panské sídlo (zámek) oceňováno na 2 000 kop míšeňských, tvrz „dobře vystavěná od kamena“ na 1 000 kop, dřevěná tvrz na 500 kop. Cena poplužního dvora se měla pohybovat (opět nepochybně s přihlédnutím k jeho velikosti, zachovalosti a stavebně-technickému řešení) mezi 200 a 400 kopami.³⁰⁾

Z výše uvedeného se lze dobrat poznání, že zatímco roveňský dvůr patřil mezi objekty svého druhu k průměrným, dřevěné sídlo, které se při něm nacházelo, nedosahovalo hodnoty běžné dřevěné tvrze. Šlo tedy spíše o rozsáhlejší stavení, organicky spojené s dvorem. V této souvislosti je možné upozornit, že když byla Roveň v roce 1575 prodávána Elišce Smiřické z Valdštejna, paní na Hrubé Skále, byla v deskovém vkladu na prvním místě uvedena tvrz „s dvorem poplužním s poplužím při též tvrzi ležícím“.³¹⁾ Úzká prostorová vazba obou objektů je i tímto zápisem potvrzena a nezdá se příliš reálné, že by roveňská tvrz po smrti Alexandra Debnera zanikla a vzápětí bylo na stejném místě (nebo dokonce na místě novém) vztyčeno sídlo nové.

Taxa dále rekapituluje rozsah pozemků, které ke dvoru patřily, i dobytka, který se v něm choval či chovat mohl. „Vůkol všemu dvoru“ se nacházela štěpnice, v níž bylo 84 jabloní, 22 hrušní a jiné ovocné stromy. Ryby bylo možno chovat v 6 rybníčcích, označených ovšem jako špatné.³²⁾ Dva z nich byly určeny jako třecí (násadní) a čtyři „na vejrost“ po 9 až 10 kopách plodu. U největšího z těchto rybníků se nacházel též mlýn, který ale taxa cenila toliko na 60 kop míšeňských, „nemajíc vody“. Větší hodnotu mělo 7 lečí lesů, v nichž rostlo smrkové, jedlové, březové a osikové dřevo „k samý domácí potřebě“. Byla tu také výsadní krčma s masným krámem, z nichž se dřív odváděly posudné a lojové kameny, v danou chvíli bylo ale o krčmě konstatováno, že „nyní souce spuštěna a na veliké opravě a krčmářka bez šenku, pokládá se polovice“ (tj. 200 kop).

Zásadní otázkou je, jaké bylo zázemí roveňského dvora, pokud jde o poddané. Jak již bylo uvedeno, před Bílou horou k němu patřily dvě celé vsi, část další a tři usedlosti (kmecí dvory) mimo vesnickou zástavbu. Alexandr Debner tak mohl v letech 1615 a 1620 přiznat celkem 19 poddanských usedlostí („osedlých“), k tomu 1 ovčáckého pacholka a 1 mlýnské kolo.³³⁾ Z doby, kdy Roveň vlastnil Jan Vojtěch z Valdštejna, se nicméně dochoval soupis frýdlantských lén s počty osedlých a zde se jich v souvislosti s Rovní pro léta 1631 a 1634 uvádí shodně pouze 6.³⁴⁾ Taxa zpracovaná zřejmě v roce 1636 už ale nabízí zase trochu jiný obrázek. Podle ní „k tomu jmenovanému dvoru neb sídlu přináleželo lidí poddaných 15, a nyní zůstává jich 11, pustý 4“. Vzhledem k tomu, že z pustých gruntů se odváděla jen polovina feudální renty, mohla roveňská vrchnost ročně počítat s peněžitými platy ve výši 8 kop a 6 grošů, 26 slepicemi a 83 a ½ dne roboty v době žní. S přihlédnutím ke všem aktivům byla celková hodnota statku, jak již bylo výše uvedeno, 6 272 kop míšeňských grošů, tedy 7 317 rýnských zlatých a 20 krejcarů. Což je mimochodem téměř dvojnásobek toho, co za Roveň o 13 let dříve zaplatil Albrecht z Valdštejna.

Celý soubor dat rekapitulovaný v předchozím odstavci je na první pohled vnitřně nekonzistentní a jeho interpretace se může těžko vymanit z úrovně opatrných hypotéz. Pokles počtu osedlých ve dvacátých letech by se zdál nasvědčovat tomu, že Janu Vojtěchovi z Valdštejna nebylo roveňské zboží postoupeno v celém původním rozsahu, ale dostal k dispozici pouze poplužní dvůr a snad samotnou vesnici Roveň. Tomu by rámcově odpovídal počet 6 osedlých na počátku třicátých let 17. století. Podobně dostal další Valdštejn, Jan Kryštof, od frýdlantského vévody ve Vísce pouze poplužní dvůr, samotná ves byla ale připojena ke komornímu panství Bělá

Obr. 2: Úvodní stránka taxy roveňského statku asi z roku 1636 (NA, SM, i. č. 656, sign. C 215/F 5e/VII, kart. 385, fol. 359).

pod Bezdězem a později byla darována bělským augustiniánům.

Potíž je v tom, že pokud by zbytek roveňského statku v jeho předbělohorském rozsahu nebyl součástí donace pro Jana Vojtěcha, musel by se býval stát součástí jiného správního celku. Logicky by se přitom nabízelo nejbližší komorní panství Hrubá Skála (ještě bližší Kost koupil Valdštejn až v roce 1632). Avšak o příslušnosti Rovně, Bacova či dílu Malechovic k tomuto dominiu nebyl nalezen žádný doklad. Navíc nemůže být pochyb o tom, že česká komora Danielovi Beigottovi roveňský statek předala přesně v tom rozsahu, v jakém na panovníka odúmrtí připadl, a určitě se iniciativně nesnažila ho nějak „rekonstruovat“ do původní velikosti (což by ve složitém předivu majetkoprávních vztahů ani nebylo dost dobře možné). Mezi léty 1634 a 1636 panuje tedy co do velikosti statku nepochybná kontinuita. A přitom se v poslední uvedeném roce objevuje údaj o 15 gruntech (z toho 4 pustých).

Určitě by bylo zajímavé sledovat proměny roveňského statku i v dalším průběhu 17. století. Tím spíše, že snadno dostupné údaje jako u většiny ostatních dominií nejsou v jeho případě k dispozici, neboť Roveň není zachycena ani v soupisu poddaných podle víry z roku 1651, ani v berní rule sestavené vzápětí nato. Také výše již avizovaná smlouva, jíž Marie Rebeka Zárubová z Nimisu prodala Roveň spolu se sousedním Mladějovem v roce 1687 za 40 000 zlatých Janovi Rörichovi, je při vymezování

roveňského zboží hodně neurčitá. V samotné Rovni každopádně uvádí tvrz, poplužní dvůr, pivovar, sladovnu a palírnu.³⁵⁾ Takové sledování se ale již vymyká zaměření tohoto příspěvku.

Nezbývá než závěrem přiznat, že ani prozkoumání dosud nevyužitých pramenů z doby valdštejské a povaldštejské neumožňují s jistotou říci, jak stavebněhistorický vývoj roveňské tvrze probíhal. Jako vladyské zboží se Roveň připomíná již na počátku 15. století,³⁶⁾ tvrz je ovšem poprvé výslovně doložena až k roku 1538.³⁷⁾ Ve druhé polovině 16. století zřejmě pozbyla rezidenční funkci, tato byla ale znovu obnovena v roce 1609, kdy statek koupil Alexandr Debner. Při koupi panství Albrechtem z Valdštejna v roce 1623 tvrz připomínána není, zmíněn je jen poplužní dvůr. Ten byl centrem panství i podle taxy roveňského statku z roku 1636, kdy se při něm uvádělo dřevěné sídlo o jednom patře. V roce 1644 v darovací listině Ferdinanda III. se znovu objevuje pojem „Sicz“, který bývá v dobové diplomatické produkci zpravidla používán pro tvrze, i když se dá taktéž překládat jako „sídlo“. Při prodeji statku v roce 1687 je již použito termínu „Rittersicz“. Nejlogičtější interpretace všech těchto pramenů je taková, že v předbělohorské době připomínaná tvrz byla patrně natolik prosté stavení bez výrazných fortifikačních prvků (což by potvrzovalo její vybudování až před polovinou 16. století), že ve dvacátých a třicátých letech byla vnímána spíše jako součást přilehlého dvora než jako samostatné šlechtické sídlo. Tomu odpovídá i hodnota, která byla tomuto sídlu přiřazena v taxě z roku 1636 (?), neodpovídající ani standardu dřevěné tvrze. Na druhou stranu, vzhledem k tomu, že šlo o samostatné rezidenční stavení, při dalších transakcích v průběhu 17. století mu již byl v příslušných písemnostech opět status tvrze přiznán. Tato konstrukce se jeví jako velmi pravděpodobná, vyloučit ale nelze ani jinou interpretaci pramenů, počítající s větší či menší mírou diskontinuity, pokud jde o rezidenční objekty v Rovni. Bohužel jsou prameny nejednoznačné, i pokud jde o rozsah hospodářského zázemí roveňského panského sídla (tvrze) a poplužního dvora. Nezbývá než doufat, že tyto mezery a nejasnosti se v budoucnu podaří vyplnit a odstranit pomocí dalších, dosud opomíjených archivních zdrojů, popřípadě skrze archeologický výzkum in situ.

Poznámky: 1) Fišera, Z.: Šlechtické sídlo Roveň. Hláska 26/1, 2005, s. 8–9. 2) Blíže zejména Bílek, T. V.: Dějiny konfiskací v Čechách po r. 1618 I. Praha 1882, s. 541–545; Bílek, T. V.: Beiträge zur Geschichte Waldstein's. Prag 1886, s. 3–25. 3) Sedláček, A.: Hrad, zámky a tvrze království Českého. X. Boleslavsko. Praha 1895, s. 79. 4) Ze Sedláčka mimo jakoukoliv pochybnost vychází i heslo v Anděl, R. a kol.: Hrad, zámky a tvrze v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. 3. Severní Čechy. Praha 1984, s. 410. 5) Starý, M.: Rod Nimisů z Nemisu. In: Brňovják, J. – Elbel, P. (edd.): Sigilla – arma – monetae. Sborník příspěvků k 70. narozeninám profesora Tomáše Krejčíka. Brno – Ostrava 2021, s. 435–452. 6) Citace v pozn. 3, s. 79. 7) Šimák, J. V.: Soupis památek historických a uměleckých v politickém okresu turnovském. Praha 1909, s. 147. 8) https://ags.cuzk.cz/archiv/openmap.html?typ=omc&idrastru=B2_a_4C_6336_1. 9) Národní archiv Praha (dále NA), fond Desky zemské (dále DZ), sign. Desky zemské stavovské 52, fol. L20–L21; sign. Desky zemské větší (dále DZV) 135, fol. A8v; fond Reversy k zemi, i. č. 242; Starý, M.: Cizozemci

a spoluobyvatelé. Udělování českého občanského práva (inkolátu) v době předbělohorské. Praha 2018, s. 276–278. 10) NA, fond DZ, sign. DZV 138, fol. E1v–E2; sign. DZV 189, fol. L9v–L10v. 11) První citace v pozn. 2, s. 71. 12) Státní oblastní archiv (dále SOA) v Praze, fond Rodinný archiv Valdštejnů (dále RAV), Valdštejniána, i. č. 2699, sign. XIII-L2; NA Praha, fond DZ, sign. DZV 141, fol. E 15v–E16; sign. DZV 194, fol. L9v–L11v. 13) SOA v Praze, fond RAV, Listiny, sign. N-10, i. č. 24, editováno v Förster, F.: Wallenstein's Prozeß vor den Schranken des Weltgerichts und des K. K. Fiscus zu Prag. Leipzig 1844, Urkundenbuch, s. 33–35 (edice). 14) SOA v Praze, fond RAV, Listiny, sign. N-12, i. č. 26. 15) Jejich prvním společným předkem byl až Heník z Valdštejna († 1447). 16) Jan Vojtěch i jeho mladší bratr Jan Šebestián byli zletilí v roce 1568, kdy se spolu s nejstarším bratrem Janem Kryštofem dělili o otcovské dědictví (NA Praha, fond DZ, sign. DZV 16, fol. G 25v–G26). Vzhledem k tomu, že dospělosti dosahovali šlechtici podle v té době platného zemského zřízení ve dvaceti letech, musel se Jan Vojtěch narodit nejpozději v roce 1547, spíše o nějaký ten rok dříve. 17) Sládeček, A.: Paměti města Dobrušky a jeho okolí. Praha 1900, s. 380. 18) NA, fond Valdštejniána (dále VL), sign. F 67/27, kart. 41, fol. 146. Připojen je zde i koncept kancléřovy odpovědi. 19) První citace v pozn. 2, s. 71; Bílek, T. V.: Dějiny konfiskací v Čechách po r. 1618 II. Praha 1883, s. 804. 20) NA, fond VL, sign. F 67/26, kart. 39, kniha č. 10, fol. 12; kniha č. 11, fol. 22, č. 80. 21) V jiných případech, kdy Valdštejn léna neprodával, ale daroval, nebyla o tomto převodu sepisována darovací smlouva, nýbrž byl zeměpánem jednostranně vystavován tzv. „Donationsbrief“. 22) NA, fond DZ, sign. DZV 189, fol. L9v–L10v („tvrz Roveň, dvůr přitom poplužní s poplužím, dědinami ornými i neornými, s lukami, s loukou Zámostskou, pastvištěmi, zahradami, s štěpnicemi, vohradami, palouky, lesy, háji červenými i bílými, porostlinami, vrbinami, rybníky plodovými, jakž by se ty koliv jmenovati mohly, dny, vokrajky, poltrubími, luhy, potoky, strahami, vodotočinami, mlejny při tvrzi a dvoru roveňském ležící, kterýž na ten čas pustej jest, ves Roveň celou a dvory kmecí s platem, s krčmou vejsadní v též vsi, ve vsi Malechovicích dvůr kmecí s platem, což tu má, ves Bacovy celou a dvory kmecí s platem, dvůr kmecí slove Na třech zubech s platem, dvory kmecí dva s platy slove Nad Německými doly s krčmou vnově vystavěnou, s lidmi osedlými i neosedlými, vdovami, sirotky, přítomnými aneb z těch gruntů zběhlými, spravedlnostmi jich, platy stájejšími i běžnými, s kurmi, vejci, robotami, sumou se vším a všelijakým k též tvrzi, dvoru a vesnicím příslušenstvím“). 23) Tři Zuby, původně malá vesnička, později jen poddanský dvůr 0,5 km severně od Rovně (Profous, A. – J. Svoboda, Místní jména v Čechách 4. Praha 1957, s. 789; Ulrychová, E.: Soupis zaniklých středověkých vsí na Jičínsku. In: Z Českého ráje a Podkrkonoší. Vlastivědný sborník 17. Semily 2004, s. 157–158). 24) Profous, A.: Místní jména v Čechách. Praha 1947, s. 377, evidoval Německé Doly jako myslivnu. Později byla přeměněna na restauraci poblíž dnešního rybníka nesoucího jméno Doly (cca 1,5 km východně od Rovně). Zanikla po 2. světové válce. Viz <http://www.zanikleobce.cz/index.php?obec=9919>. 25) SOA v Praze, fond RAV, Valdštejniána, i. č. 2699, sign. XIII-L2 („dvůr řečený Rovný s poplužím, dědinami ornými i neornými, s platy stájejšími i běžnými,

lidmi osedlými i neosedlými aneb z těch gruntův zběhlými, vdovami, sirotky a spravedlnostmi jich, lukami, štěpnicí, mlejnem [sic!], rybníčky, krčmami, lesy, háji, porostlinami, se vším a všelijakým k tomu příslušenstvím, se vši zvůli, plným panstvím, tak a v témž právě, v těch mezích a hranicích, v nichžto nadepsané dědictví od starodávna záleží“). 26) Citace v pozn. 17, s. 380. 27) K Albrechticím blíže Dusil, M.: Albrechtická tvrz a zámek. Hláška 5/2, 1994, s. 18–20; Jakubec, P. a kol.: Pěnčín. Život mezi Ještědem a Jizerou. Pěnčín 2020, s. 41–44. 28) NA, fond DZ, sign. DZV 149, fol. C21v–C22. 29) NA, fond Stará manipulace (dále SM), i. č. 656, sign. C 215/F 5e/VII, kart. 385, fol. 355–358 (Albrechtice), 359–361 (Roveň). 30) Kalousek, J. (ed.): Archiv český čili staré písemné památky české i moravské 23. Praha 1906, s. 36. 31) NA Praha, fond DZ, sign. DZV 62, fol. G13v–G14v. 32) Rybníčky na roveňském panství jsou blíže

specifikovány právě ve vkladu z roku 1575, kde se jich ale ještě uvádělo osm („vosmi rybníčky plodovými, zejména těmito: Vodečkovými hořením, prostředním, dolejním, Zlabezkým, Kozlovským, Podmalechovským, Náveským a novým rybníčkem“) (NA fond DZ, sign. DZV 62, fol. G13v–G14v). 33) Sedláček, A. (ed.): Rozvržení sbírek a berní r. 1615 dle uzavření sněmu generálního nejvyššími berníky učiněné. Praha 1869, s. 3; Pešák, V. (ed.): Berní rejstříky z roku 1544 a 1620. Praha 1953, s. 52. 34) NA Praha, fond VL, sign. F 67/26, kart. 40, fol. 536. 35) NA Praha, fond DZ, sign. DZV 399, fol. C9–C13v. 36) Zdeněk z Rovně se připomíná v roce 1406 v souvislosti s kostelem v nedalekých Libošovicích (Borový, C. (ed.): Libri erectionum archidioecensis Pragensis saeculo XIV. et XV. V. Praga 1889, s. 681 („famosi viri Sdenco de Rowen“), s. 705 („Sdencone de Rowny armigero“)). 37) NA, fond DZ, sign. DZV 1, fol. H2.

Drobnosti, dodatky, opravy, informace, zajímavosti, ohlasy

Osmdesátiny doc. PhDr. et Ing. Miroslava Plačka

Dne 19. září 2023 se dožil osmdesátky dlouholetý člen Klubu Augusta Sedláčka, přední badatel zaměřený na problematiku středověkých panských sídel, dějin osídlení a šlechtických rodů, doc. PhDr. et Ing. Miroslav Plaček. Z jeho početných prací lze na tomto místě vyzdvihnout zejména Ilustrovanou encyklopedii moravských hradů, hradek a tvrzí a autorský podíl na Ilustrované encyklopedii slovenských hradů. Medailon k jeho jubileu je publikován ve sborníku *Archaeologia historica* 48/2023/2, s. 693–694, spolu s novější bibliografií.

Zde přinášíme snímek z posezení v den jeho narozenin v brněnské pivnici U Tomana – zleva Z. Vácha, G. Lukáč, J. Varhaník a jubilant. Vzhledem k nepříznivé shodě okolností se bohužel nemohl zúčastnit následujícího dne konference *Archaeologia historica*, kde pro něho byl jeho přáteli připraven stylový dárek. K jeho předání došlo proto až později v jubilantově pražské pracovně, kde vzbudil jeho živý zájem, jak dokládá druhý snímek.

Už jste četli...?

Středověká opevnění českých měst: Žádnému milovníku středověkého fortifikačního umění by neměly uniknout nejnovější publikace pojednávající o opevňování našich měst ve středověku, které vyplňují mezeru v literatuře, jež se doposud věnovala hlavně opevňování hradů, jejich vývoji i podobě. Mnohaleté badatelské úsilí Vladislava Razíma tento dluh splácí v třídílném monumentálním díle *Středověká opevnění českých měst*. Toto rozsáhlé dílo jedinečně graficky vybavené, provedené v dokonalé typografické úpravě, se zabývá základními, nejdůležitějšími tématy výzkumu středověkých městských opevnění v Čechách, na Moravě a ve Slezsku.

Vladislav Razím Středověká opevnění českých měst – 1. díl výklad, 2022, 495 s. První díl je koncipován jako úvodní obecná studie pojednávající o vývoji měst v evropském kontextu, o budování měst, druzích opevnění, stavebních postupech, aj. Kniha je doprovázena bohatým obrazovým materiálem.

Vladislav Razím Středověká opevnění českých měst – 2. díl – katalog Čechy A–O, P–Ž, 1152 stran, rok vydání 2020. Druhý, dvousvazkový díl je katalogem českých opevněných měst. Jsou zde zahrnuta veškerá města s různým stavem dochovaného opevnění i města, která již opevnění zcela ztratila. Stavebně historický vývoj je obohacen o popis dochovaných prvků. Celkem 172 lokalit je doplněno mnoha dobovými plány i fotografiemi.

Vladislav Razím Středověká opevnění českých měst – 3. díl katalog Morava a Slezsko, 2019, 503 s. Třetí díl pojednává o městech na území Moravy a Slezska a popisuje celkem 88 lokalit.

Výše uvedená díla o jednotném formátu 25 x 29 cm lze je objednat v E-shopu NPÚ Praha na adrese <https://www.npu.cz/e-shop>. Souhrnná cena všech svazků vyjde zájemce na 5650 Kč + dopravné a poštovné. I tak všem vřele doporučuji k rozšíření studia středověkých fortifikací, nejen těch hradních.

Leksykon Zamków w Polsce: Polské nakladatelství Arkady vydalo v roce 2022 druhé vydání lexikonu hradů v Polsku autorského kolektivu **Leszka Kajzera, Stanisława Kołodziejského a Jana Salma**. Původní texty, plány, rytiny a mapy byly obohaceny kvalitními novými moderními fotografiemi popisovaných objektů, které pořídil Marek Gavorský, a informacemi o změnách, které za dvacet let od prvního vydání proběhly. Publikace na 590 stranách přináší popisy více než 500 zámků z období od středověku do poloviny 17. století po celém území současného Polska. Je doplněna množstvím ikonografických pramenů a leteckých fotografií, 241

Památky středních Čech 2/23. (NPÚ ÚOP středních Čech v Praze) Z obsahu: J. Marounek, J. Kypta: Středověká fortifikace u Rabyně ve středním Povltaví.

A. Pokorný – P. Skalický, **Sředověké nástenné malby Menší věže hradu Karlštejna. K realizaci restaurátorského průzkumu z let 2018 a 2019.** (NPÚ, generální ředitelství, 2023, 320 s.) Publikace je věnována nástenné výzdobě kostela Panny Marie a kaple sv. Kateřiny v Menší věži hradu Karlštejna, kde došlo v letech 2018 a 2019 k realizaci hloubkového restaurátorského průzkumu. Následně seznamuje čtenáře s řadou nových zjištění.

Staletá Praha 1/2023. Z obsahu: Uličný, P.: Kouzlo vyhlídky. Hrad Václava IV. na Zderaze v Praze.

Prodám českou, německou a polskou hradologickou literaturu. Vážným zájemcům pošlu nabídkový seznam.

Zprávy z klubu

Rada

Kontaktní adresa: KAS, K Fořtovně 202/23, 312 00 Plzeň. Tel.: 605 935 091, e-mail: vchmelir@email.cz.

Zpráva o činnosti v roce 2023: Výše desátku zůstala 10,- Kč na osobu, předplatné Hlásky 120,- Kč na osobu. Město Plzeň v roce 2023 podpořilo vydávání časopisu Hláska částkou 20 000,- Kč. Loni odhlasované změny ve vedení Výboru Klubu se nepodařilo uvést do chodu, neboť se nově zvolená jednatelka Z. Gersdorfová své funkce vzdala, ještě před přepisem změn u Rejstříkového soudu.

Zpráva o hospodaření Rady v roce 2023: Zůstatek z roku 2022: **40 081,85 Kč** Příjmy: 39 300,- Kč (dotace: 20 000,- Kč, desátek a předplatné Hlásky z poboček: 19 300,- Kč). Výdaje: 41 304,- Kč (Hláska: 37 502,- Kč, správa webových stránek za léta 2022 a 2023: 2 000,- Kč, ostatní: 1802,- Kč). Zůstatek: **38 077,85 Kč**.

Schůze Rady Klubu – volba členů Výboru a kontrolora účtů: Dlouholetý člen Klubu a žák Petra Rožmberského, stávající redaktor Hlásky, Václav Chmelíř, konečně svolil stát se kandidátem na jednatelku.

V souladu se Stanovami Klubu proběhla ve dnech 27. 2. – 5. 3. 2024 volba *per rollam* členů Výboru, jako statutárního orgánu Klubu, a volba Kontrolora účtů s tímto výsledkem:

předseda klubu: Ing. Jan Anderle,

jednatel: Mgr. Václav Chmelíř, Ph.D. (členem plzeňské pobočky od roku 1996),

pokladník: Petr Černý (členem plzeňské pobočky od roku 1991),

kontrolor účtů: Mgr. Marcela Waldmannová

končící jednatelka Marcela Waldmannová

Pobočka Brno

Kontaktní adresa: Stanislav Pivoňka, Bořetická 4, 628 00 Brno, e-mail: st.piv@seznam.cz; Ing. Pavel Švehla, Ondráčkova 3, 628 00 Brno-Líšeň, e-mail: svehla.pavel@volny.cz.

Výroční schůze brněnské pobočky se konala 15. 12. 2023. Zúčastnili se jí členové dr. Unger, Mgr. Jan Štětina, Mgr. Jan Večeřa a Stanislav Pivoňka.

Zpráva o činnosti v roce 2023. Činnost brněnské pobočky KAS byla v tomto roce daleko méně výrazná než jindy. Na vině je úbytek členů, a to odchod bratrů Kořínkových a úmrtí Ing. arch. Šimečka. Vzhledem k našemu nynějšímu počtu jde významnou ztrátou a je to i jeden z hlavních důvodů, proč klub neuspořádá žádnou společnou akci. Individuální činnost byla ale celkem bohatá. Dr. Josef Unger zpracoval pro Hlásku vyhodnocení objevu tvrže s dvorem u Špešova na Blanensku. Mgr. Jan Štětina se účastnil konference Dějiny staveb v Plasech ve dnech 14. - 16. dubna 2023 s dvojicí referátů - Nový hrad u Olomučan – drobnosti k obléhání hradu v letech 1469/1470 a Výsledky operativního průzkumu zámku v Luhačovicích (budou publikovány ve sborníku z konference). Kromě toho prováděl další fázi dokumentace stavebního vývoje předzámečí a zámku v Blansku, s jejichž publikováním počítá. Další jeho aktivity směřovaly k dokumentaci některých hradních lokalit na okrese Blansko (hrady Blansko, Boskovice, Olomučany, Klepačov, areál Nového hradu a jeho okolí). V říjnu uspořádal společně s Muzeem Blanenska rozsáhlou exkurzi na Nový a Starý hrad s prohlídkou obléhacích opevnění, které se zúčastnil i člen S. Pivoňka. Mgr. Jan Večeřa se podílel na pokračujícím archeologickém výzkumu na zřícenině Pyšolci, obnově tamní hradní cisterny a spolupracoval na přípravě statického zajištění věže. Podílel se také na realizaci leteckého snímkování hradních zřícenin na Bystřicku - zejména Aueršperk a Dalečín. Jako starosta obce Koroužné uspořádal v červnu 2023 ve Svačci odbornou přednášku Jana Štětiny o hradech. Zpracoval rovněž článek o povrchovém průzkumu Aueršperka, publikovaný

v Castellologie bohemice pod názvem „Úvaha nad stavebním vývojem a podobou jádra hradu Aueršperka (okr. Žďár nad Sázavou) na základě nálezů architektonického článku hradní věže“. Stanislav Pivoňka zdokumentoval a popsal nynější stav pozoruhodné zříceniny Mydlovaru na Poděbradsku a přeložil stat' o bojových sekerách z knihy A. N. Kirpičnikova „Archeologie SSSR - Staroruské zbraně“ z roku 1966. Kromě toho pokračoval v pokusech o rekonstrukci boje s těmito zbraněmi s kopií slovanské sekery, zapůjčené dr. Ungerem, a zdokumentoval současný stav prostoru mezi hradiskem na Starých Zámcích a Líšni, kde předpokládá pokus o budování nového opevnění.

V příštím roce se předpokládá návrat k rozsáhlejší činnosti. Na schůzi byla dohodnuta spolupráce s Klubem přátel Moravského zemského muzea, pro který naše pobočka v roce 2024 uspořádá tři exkurze na opevněné lokality v blízkosti Brna. Je podniknuta příprava vycházky na hradisko Chochola, další exkurze na archeologický průzkum Pyšolce a na některou z lokalit, které zkoumá J. Štětina.

Staňa Pivoňka, předseda brněnské pobočky KAS

Pobočka Hradec Králové

Kontaktní adresa: Ing. Jiří Slavík, Nerudova 1210, 517 41 Kostelec nad Orlicí, e-mail: slavik.jiri@npu.cz.

Zpráva o činnosti za rok 2023: Uplynulý rok lze označit za dobu obnovy činnosti po pandemii covidu-19 v měnících se podmínkách a s nepříliš úspěšnou exkurzní činností. Členská základna naší pobočky se po předloňských ztrátách nezměnila, počet členů zůstává na počtu 20. Výbor pobočky zvolený v roce 2020 pracoval ve složení: Jiří Slavík – předseda, Jan Čížek – jednatel a Jan Švejkar – pokladník. Revizní komise působila počátkem roku v částečně novém složení: předseda Jaroslav Černý, členové Jan Čechetka a Petr Nožička s úkolem doplnit chybějící revizní zprávy. Pokladník dále řešil dluhy na členských příspěvcích i nedostatky členské evidence.

V roce 2023 byly naplánovány čtyři členské schůze: 2. 2. – výroční (účast 6 členů), 25. 5. (přeložená z 13. 4., 5 čl.), 14. 9. (3 čl.) a 7. 12. (6 čl.). Malá účast členů na schůzích znemožňuje rozhodování hlasováním. Zásluhou archeologa MVČ Mgr. Radka Bláhy se před schůzí 7. 12. uskutečnila společná návštěva výstavy Jan Žižka – husité ve východních Čechách s odborným výkladem. Zúčastnilo se 5 členů pobočky a 1 host. Na schůzích byli členové tradičně seznamováni s výsledky klubových i soukromých akcí, novou kastellologickou literaturou, obsahem odborných konferencí a zabývali se přípravou klubových výjezdů. Všechny schůze opět proběhly v archeologickém oddělení Muzea východních Čech v Hradci Králové v Gayerových kasárnách. V r. 2022 schválené ustavení pobočného spolku bohužel nijak nepokročilo.

Nejhorší situace vznikla s dvěma plánovanými výjezdy. Jarní byl nejprve odložen z 15. 4. na 17. 6., zúčastnili se ho pouze dva členové a jeden host, kteří navštívili hrad Boskovice a zámek Letovice. Cílem druhého výjezdu plánovaného na 16. 9. měly být hrady a tvrze na slezské straně Krkonoše, ovšem vinou různých nedorozumění se nakonec vůbec neuskutečnil. O to více se členové věnovali individuálnímu poznávání našich i zahraničních hradů a tvrzí. Z ostatních činností je třeba zmínit tradiční aktivní účast kol. Slavíka na odborných konferencích "Dějiny staveb 2023" v Plasích a na konferenci „Svorník“, kde přednesl referáty o kostele v Dohalicích. Z publikační činnosti lze zmínit především knihu manželů Barcalových Vysokomýštsí urozceni.

předseda Jiří Slavík – jednatel Jan Čížek

Zpráva o hospodaření v roce 2023: Zůstatek pokladny k 1. 1. 2023 - 5 191 Kč, stav k 31. 12. 2023 - 7 567 Kč, Příjem 3 060 Kč (členské příspěvky, předplatné Hlásky), výdaje 684 Kč za občerstvení. Příspěvek Radě a předplatné Hlásky byly odeslány 19. ledna 2024.

pokladník Jan Švejkar

Pobočka Humpolec

Kontaktní adresa: KAS, z.s., pobočný spolek Humpolec, Hradská 818, 396 01 Humpolec, E-mail: kocmani.hu@seznam.cz, frantisek.kocman@mesto-humpolec.cz, tel: 777 347 511 – František Kocman. Internetové stránky pobočky: <http://www.hrad-orlik.cz>

Zpráva o činnosti v roce 2023: Členové pobočky se scházeli v průběhu roku při zajišťování údržby, pomoci při pořádání akcí na hradě Orlik a k jednání společnosti Castrum o.p.s.

V průběhu sezóny byly dále prováděny pomocné práce při archeologickém výzkumu malé cisterny, sklepení nového paláce, vně západní stěny paláce a v profilu pískového filtru velké cisterny. Pro stavební a udržovací práce pomáhali dobrovolníci se sanací narušených částí konstrukce zastropení sklepení nového paláce, doplnění zdiva roubení velké cisterny a zához sond. Velký dík patří kolegům z Plzně za doručení sborník Dějiny staveb 2022.

Zpráva o hospodaření v roce 2023: Zůstatek z roku 2022: 4573,- Kč. Příjmy: 1320,- Kč (členské příspěvky, předplatné Hláška). Výdaje: 892,- Kč (desátek 120, Hláška 720, poštovné 52). Zůstatek k 31. 12. 2023: 5001,- Kč.

František Kocman

Pobočka Olomouc

Kontaktní adresa: KAS, pobočka Olomouc, Katedra historie FF UP, Na Hradě 5, 771 80 Olomouc, e-mail: jihoz@post.cz.

Výbor pobočky ve složení:

MUDr. Jiří Hoza, Ph.D., předseda

RNDr. Tomáš Somer, Ph.D., místopředseda

PhDr. Karel Podolský, jednatel

Dana Nimmrichterová, pokladník

Mgr. Zdena Kolaříková, revizor účtů

Zpráva o činnosti za rok 2023: Členové společně s kamarády ze zlínské pobočky KASu provedli vyčištění příkopu Malínského hrádku, zvaného také Burgstein. Nocleh po brigádě byl zajištěn v zasedací místnosti obecního úřadu v Novém Malíně. Zároveň byly pro návštěvníky hradu vyrobeny lavičky s ohništěm pro návštěvníky hradu. Již před touto brigádou byly na hradě vyvěšeny informace s historií hradu, včetně půdorysu a řezu hradním vrcholem a heraldických symbolů zakladatelů hradu pánů ze Švábenic, kteří měli v erbu rozetitou zlatou střelu (čtyři střely spojené pospolu) na modrém poli.

Pobočka Plzeň

Kontaktní adresa: KAS, K Fořtovně 202/23, 312 00 Plzeň, tel: 606 666 415, e-mail: tokarel@seznam.cz.

V lednu se na schůzce konala přednáška T. Karla na téma Santini a zámečky nejen na Plzeňsku. V březnu přednášel L. Krčmář o Svatovojtěšských stopách na Domažlicku. 9. 2. proběhla zpívaná jako vzpomínka na nedožitý narozeniny Petra Rožmberského. K poslechu i tanci zahrála skupina Libora Rožmberského.

Zpráva o činnosti v roce 2023 – je publikována postupně po čtvrtletích.

Autovycházka na Sedlčansko bude 25. května. Program: Plzeň – Solopysky, tvrz – Červený Hrádek, zámek – Kosova Hora, zámek – Bolechovice, zámek – Zvěřinec, hrad (936 m = cca 26 min na hrad) – (přes Vysoký Chlumeč) – Plešistě, tvrz – Krásná nad Vltavou, tvrz (sýpka) – (dle času) Svatý Jan, kostel – Skřýšov, zámek – Plzeň.

Filip Kasl

Pobočka Zlín

Kontaktní adresa: KAS, pobočka Zlín, Petrla Marek, Na Vyhliďce 1614, 76001 Zlín, mpetrla@seznam.cz, Internetové stránky pobočky: <http://www.kaszlin.estranky.cz>.

Zpráva o hospodaření za rok 2023: Zůstatek z roku 2022: 20 627,- Kč. Příjmy: 9 320,- Kč (členské příspěvky: 6 800,- Hláška: 2 520,-). Výdaje: 11 846,- Kč (Desátek: 680,- tj. 68 členů, Hláška: 2 520,- Kč, poštovné, občerstvení na valné hromadě). Zůstatek: 18 101,- Kč

Marek Petrla

**Další informace od poboček
redakce do uzávěrky tohoto čísla neobdržela.**

Kontakty na ostatní pobočky:

Pobočka Praha

Kontaktní adresa: KAS Pobočka Praha, PhDr. Helena Klímová, Tř. Milady Horákové 133, 166 21 Praha 6 – Dejvice; Petr Valenta, e-mail: geomess@volny.cz.

**Uzávěrka dalšího čísla: 10. 6 2024
(vyjde v první červencové dekádě 2024)**

HLÁSKA, zpravodaj Klubu Augusta Sedláčka. ISSN 1212-4974.

Vychází čtvrtletně. Toto číslo vyšlo v 1. dubnové dekádě 2024.

Šéfredaktor Mgr. Václav Chmelíř, Ph.D. (rozmb@post.cz), technický redaktor ing. Petr Mikota (pmikota@post.cz), redaktor pro internet Milan Novobilský (klub_augusta_sedlacka@centrum.cz).

Adresa redakce: Klub Augusta Sedláčka, K Fořtovně 202/23, 312 00 Plzeň.

Vydává Klub Augusta Sedláčka za přispění statutárního města Plzně.

Registrováno pod značkou OK UmP 23/1991. 350 výtisků.

Město Plzeň